

BIBLIOTECA *MARCEL·LÍ DOMINGO*

Recull de premsa local i comarcal

Un treballador del Parc Natural del Delta de l'Ebre, instal·lant les cordes que marquen la restricció de pas al Garxal, ahir. FOTO: JOAN REVILLAS

DELTA DE L'EBRE ■ ES PODRAN APLICAR SANCIONS ALS QUI INCOMPLEIXIN LES NORMES

El Parc Natural restringeix el pas a platges per garantir la cria de les aus

Els tècnics han instal·lat uns 27 quilòmetres de cordes i pals al Garxal, el Fangar, l'Illa de Buda i la Punta de la Banya per delimitar els espais de nidificació, des d'ara i fins al 15 de juliol

MARIBEL MILLAN

Les platges del Garxal, el Fangar, l'Illa de Buda o la Punta de la Banya són l'espai escollit per diverses espècies d'aus protegides per fer-hi els seus nius al delta de l'Ebre amb l'arribada de la primavera. Tècnics del Parc Natural del Delta han delimitat amb pals i cordes uns 27 quilòmetres d'aquests espais litorals, per tal de restringir-hi el pas des d'ara i fins al 15 de juliol, quan es concentra el període de cria de la garsa de mar, la gavina corsa, el xatrac menut, el corriol camanegre o la perdiu de mar, entre molts altres ocells aquàtics. Es tracta d'aus que nidifiquen al terra, sense cap tipus de protecció, fet que suposa que siguin molt sensibles als disturbis per la presència de persones o gossos a la platja, sobre vols o a pràctica d'esports aquàtics al mar. «La majoria d'ocells que hi fan el niu són gregaris i molt sensibles: nidifiquen en grup per sentir-se més protegits però si tenen un disturbi els afecten

«Des del Parc Natural intentem compatibilitzar els usos d'aquestes platges, que són alhora una zona molt important de nidificació d'ocells marins i límicols i espais de gran atractiu per als turistes i els practicants d'esports nàutics», remarca Vidal.

En el cas del Garxal, a tocar de la platja de Riumar, en els darrers

anys la dinàmica del Delta ha creat unes noves zones de platja, una barra de sorra i una nova llacuna litoral que esdevé un espai idoni per a la nidificació durant la primavera i principis de l'estiu, alhora que reuneix unes condicions òptimes per a la pràctica d'esports com el kitesurf.

En general els visitants accepten aquestes restriccions, però si no és així, l'administració preveu poder aplicar sancions. El Cos d'Agents Rurals és l'encarregat de fer complir la normativa. I és que des del Parc es remarca la importància d'aquests es-

pais de nidificació, que són molt escassos a Catalunya i Europa.

Reconèixer aus i plantes

El Parc Natural del Delta també ha editat un nou fulletó per tal que els visitants puguin reconèixer les principals espècies presents a la zona. La majoria són aus, un trentena d'espècies d'ocells fàcils d'observar, com els ànecs, el martinet blanc, la polla blava, la gavina corsa o el flamenc. També s'hi detallen els mol·luscos de les platges o les deu plantes més habituals, entre les quals hi ha l'alber, el canyís o el tamariu.

DADES DEL CENS D'AUS HIVERNANTS

Un vint per cent menys d'ocells a l'hivern

■ El nombre d'ocells aquàtics que han passat el darrer hivern al delta de l'Ebre ha estat un 20% inferior a la mitjana de l'última dècada. Tot i que les fluctuacions anuals del cens van molt lligades a les condicions meteorològiques de l'hivern a Europa, els tècnics del Parc Natural del Delta han atribuït la reducció del nombre d'aus hivernants d'enguany a la pèrdua de superfície inundada per la dessecació d'arrossars i a l'ús, en molts

caragol poma. «L'assecat dels camps provoca canvis de comportament en les aus. Quan s'eixugaven a l'hemidelta nord, els animals es desplaçaven al sud, però enguany ha estat generalitzat perquè s'han perdut les ajudes de les mesures agroambientals i molts agricultors, amb problemes o no amb el caragol, no han inundat», ha explicat el tècnic Antoni Curcó.

En concret, la superfície d'arrossars inundada en els dos darrers hi-

comptabilitzat al Delta 208.785 aus aquàtiques corresponents a 97 espècies diferents, sent el grup més nombrós dels anàtids, amb 76.527 exemplars (el 36,7% del total), que ha sofert un descens del 40% respecte al període de referència entre 2006 i 2015.

Les espècies més nombroses, totes elles dependents dels arrossars com a zones d'alimentació, han sofert disminucions significatives, com l'ànec collera (-61%) i

